

Sygn. akt IV U 1198/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 września 2014 r. (Nr (...))

w sprawie R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo R. S. do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 września 2014 roku.

Sygn. akt: IV U 1198/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 30 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił R. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 24 września 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. S. do 30 września 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 22 czerwca 2011r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 30 czerwca 2014r. k.219 akt rentowych). W dniu 13 maja 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.251 akt rentowych). Rozpoznając

wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 maja 2014r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy w dotychczasowym zawodzie, a niezdolność ta powstała w dniu 5 sierpnia 2005r. Jednocześnie lekarz orzecznik ustalił, że celowe jest przekwalifikowanie zawodowe ubezpieczonego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie (orzeczenie lekarza orzecznika z 28 maja 2014r. k.253 akt rentowych). W oparciu o powyższe orzeczenie decyzją z 24 czerwca 2014r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu rentę szkoleniową na okres od 1 lipca 2014r. do 31 grudnia 2014r. (decyzja z 24 czerwca 2014r. o przyznaniu renty szkoleniowej k.258 akt rentowych).

W dniu 12 sierpnia 2014r. wpłynęło do akt pismo Powiatowego Urzędu Pracy w S. z informacją, że nie możliwości przekwalifikowania ubezpieczonego do innego zawodu (pismo PUP 12 sierpnia 2014r. k.265 akt rentowych). Wobec powyższego decyzją z 20 sierpnia 2014r. organ rentowy wstrzymał od 1 września 2014r. wypłatę na rzecz ubezpieczonego renty szkoleniowej (decyzja z 20 sierpnia 2014r. k.264 akt rentowych).

W związku ze wstrzymaniem wypłaty renty szkoleniowej organ rentowy ponownie skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 27 sierpnia 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika k.267 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 24 września 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.268 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 24 września 2014r. k.271 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 30 września 2014r. k.272 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 45 lat i wykształcenie zawodowe w zawodzie malarz budowlany. Ubezpieczony pracował na budowie jako pracownik fizyczny oraz jako malarz przez około 2 lata (świadczenia pracy k.11-13 akt rentowych). Następnie przez około 9 lat pracował w zawodzie kierowcy (świadczenia pracy k.15-19 akt sprawy). W dniu 5 sierpnia 2005r. ubezpieczony doznał urazu oka lewego w wyniku dostania się do oka ciała obcego. Doszło wówczas do rany perforującej rogówki i tęczówki (karta informacyjna leczenia szpitalnego od 5 do 7 sierpnia 2005r. w Wojewódzkim Szpitalu (...)) w S. k.5 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej za zaświadczeniem o stanie zdrowia z 25 stycznia 2006r.).

W wyniku przebytego urazu oka doszło u ubezpieczonego do obniżenia ostrości wzroku oka lewego, co czyni ubezpieczonego osobą praktycznie jednooczną. Ponadto cierpi on jaskrę wtórną oka lewego. Z powodu jednoocznosci ubezpieczony jest trwale niezdolny do wykonywania pracy kierowcy, a także pracy na wysokości i przy maszynach szybkoobrotowych nie osłoniętych (opinia biegłych okulisty k.8 i 10 akt sprawy oraz opinia uzupełniająca biegłego okulisty k.24 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłego z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego okulisty dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 września 2014r. (od tej daty wstrzymano wypłatę na rzecz ubezpieczonego renty szkoleniowej) osobą częściowo niezdolną do pracy. W złożonej opinii biegła wskazała, że z uwagi na będącą następstwem urazu oka lewego, praktyczną jednooczną ubezpieczony nie może wykonywać zawodu kierowcy, który wykonywał przez wiele lat przed tym urazem, przy czym z uwagi na nieodwracalny charakter urazu oka jest to niezdolność trwała (opinia k.10 i opinia uzupełniająca k.24 akt sprawy). W tych okolicznościach uznać należało, że stwierdzona przez biegłą niezdolność ubezpieczonego do wykonywania zawodu kierowcy oznacza częściową niezdolność do pracy, a zatem niezdolność do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Analizując powyższą opinię biegłego Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzenia, na które cierpi ubezpieczony, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy zgłoszonego w piśmie z 17 listopada 2015r. (k.29-30 akt sprawy). Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego jakoby ubezpieczony nie posiadał ścisłych kwalifikacji i należy uznać, że nie jest niezdolny do pracy, gdyż może wykonywać prace z ograniczeniami dla osób jednoocznych ,tj. prace z poziomu zero, bez kontaktu z maszynami szybkoobrotowymi i poza zawodem kierowcy. Rozważania organu rentowego mają charakter teoretyczny i życzeniowy. Poza sporem pozostaje, że ubezpieczony przez 9 lat – do chwili urazu pracował jako kierowca i pracę w tym zawodzie wykonywał przez okres trzykrotnie dłuższy niż pracę w wyuczonym zawodzie malarza, przy czym na skutek urazu oka ubezpieczony nie może wykonywać zarówno pracy kierowcy, jak i pracy malarza budowlanego, gdyż praca taka wiąże się z pracą na wysokości. Na marginesie wskazać należy, że przez 8 lat pobierania renty przez ubezpieczonego organ rentowy nie miał wątpliwości co do kwalifikacji ubezpieczonego i uznawał go za osobę częściowo niezdolną do pracy. Po raz ostatni orzeczenie o niezdolności ubezpieczonego do pracy lekarz orzecznik ZUS wydał w dniu 25 maja 2014r. (k.253 akt sprawy). Zmiana stanowiska nastąpiła zaledwie trzy miesiące później, kiedy okazało się, że niemożliwe jest przekwalifikowanie zawodowe ubezpieczonego. Wówczas w orzeczeniu z 27 sierpnia 2014r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy i ustalenie to podtrzymała komisja lekarska ZUS (orzeczenia k.267 i 271 akt rentowych). W ocenie Sądu takie stanowisko organu rentowego jest nie tylko niekonsekwentne, ale i motywowane względami procesowymi.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.